

عنوان مقاله:

بررسی نابرابری اجتماعی و موانع عدالت اجتماعی در تحقق الگوی توسعه و پیشرفت شهر ساری

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مریم بوستانی کیایی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه گلستان، گرگان.

خلاصه مقاله:

عدالت اجتماعی از ابعاد عدالت فضایی و از رویکردهای پیشرفته در زمینه تکامل مفهوم توسعه است. برنامه ریزی شهری به نیازهای اجتماعی شهروندان شامل، عدالت اجتماعی، امنیت، رفاه، اشتغال پایدار، آسایش و تعلق اجتماعی تاکید دارد. از مهم ترین پیامدهای رشد شتابان شهرنشینی و توسعه فیزیکی شهرهای کشور در دهه های گذشته، پاشیدگی نظام توزیع مراکز خدمات شهری بوده که زمینه ساز نابرابری اجتماعی شهروندان و میزان برخورداری از خدمات شهری در بافت مرکزی شهر شده است. مطالعات کمی در رابطه با عدالت اجتماعی در شهر صورت گرفته و بیشتر مطالعات در زمینه ی اقتصادی بوده این در حالی است که نابرابری اجتماعی را نمی توان محدود به نابرابری اقتصادی دانست. در این پژوهش بین سطح اقتصادی و اجتماعی شهروندان و میزان برخورداری از خدمات شهری در شهر ساری مورد بررسی قرار گرفته است. نوع پژوهش کاربردی- تطبیقی و روش پژوهش، تفسیری- تاریخی است. جهت جمعآوری اطلاعات مورد نظر از روش کتابخانه‌ای - اسنادی استفاده شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان میدهد که شهر ساری که در اثر ساختارهای اقتصادی و اجتماعی و سیاستهای فضایی ناکارآمد با چرخه ی نامطلوبی از نابرابری و بی عدالتی در توزیع خدمات شهری روبه رو شده که باعث ایجاد موانع و محدودیتهایی جهت دستیابی به عدالت اجتماعی شده است میپردازیم. و در پایان نیز به ارائه راهکارها و پیشنهاداتی جهت تحقق عدالت اجتماعی و توسعه شهر پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

نابرابری اجتماعی، خدمات شهری، عدالت اجتماعی، شهر ساری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288067>

